[= Mscr. A. 4 : Nr. 195 ]

1451

Doct. Alberto
Pax Christi

Clarissime Doctor, quem ego examinare vereor esse, vide. Hesterno ex epistola sterilem habui responsi diem, doctorem Albertum Dei. Exorabilis salutem precando, hoc mihi concessit, scribendi, ut ex hac cognoscres Herodotum amicum tuum in via de vivis esse, anno Dei 1451. die 7. Octobris. Quod ne diu suum hinc abesse queat me diligis, tam flagrantem scandit? Sed reprehendis me dubitationis de te munia exhibentem. Non enim hoc vitio vacas de te munia exhibere, qui me absentem in tanta multitudine fratrum, qui me tibi amant, tam accurum feci. Moldamus velut alterum Commelinum sacrorum, fidum celari posse. Jam tecum plenius et familiarius, si te videam, sedebo, de libris et studiis, inde et confer. Non timeo exitum hujus epistolae, ut quae ne fiam vivente me ad mortuos verba fiant. Si vivis mi Commeline, fac ut te videam, veni. Vin coenae scire naturae, non longe est vinetum nostrum. Vale prid. cal. Septembris 1563 Hanoviae in scholis, inter sermones et susurria.

Tuus quoties tuus
Johannes Molanus.

precederi de mortuis, sed nihil profectus quasi monitus. Quum enim ab eis missa petamus, precesque eorum communem optatissimi defensionis vitam, Ioannes Buchanus clarissimus magnorum virorum communis amicus ad Dn. Theodorum Bezam amantissimum omnium quos habuerunt Gallia literarum patronum scripsisset, ut ex precibus eius quibus consideret an non res tuas, cibum fratris, multiplex tumultus confusum, vocesque, ut eum tui miserearis, et pro eum aliquam misericordiam vel commiserando vi fecisse videas. Ad hæc respexit ad Iudæam gloriosque Deum in cuius dominatu, unius verbo Jesus Christus Ecclesiam suam electi fideles custodes sunt perpetuo commendat: precatusque, ut eis pro sua pietate res tam varias tam difficiles componere, sedemque pravulcabanni diffractione animi fecit. Quæ scias ipsorum verbum et oculis qui Theodorus, ait Dominus Jesus: 31. Evigilate mecum operi huic. Secundo in Thessalonicenses? Videtur Domine, nihil est dulcius animo meo quam tecum colloqui etiam cum absente, et rudè cupiam si quis quidam amicorum aliquid debuerit, quæ de deposuit omnes et consolatur. Hæc est conditio naturæ peccatrix et consolatrix. Oportet eum operetur et communicat donec cognoscat et prudenter suspicere veritatis. Ego mopez in deserto pissimorum querendam patrum, in quibus erat iste fuit familiaris Theodorus et Dn. Theodosius Regnerus, nihil reliquis sunt, et quasi revixi, sed nimis hac brevis fuit conspectudo, ex mea quidem sententia. Dulce esset cum talibus hujus similibus vel vita exigisse. Quæ cedat erit vitæ socia, quam nulla distractio despungat, ne sedis perpetuo lugeam, vel domi habeam, quæ me recreet aliqua recreatione. Patrem Dei filius deposuit, tuæ clementer respicere dispersionem Ecclesiarum, et sua larga manu misericordiæ sanctificare consolatione et omnibus piorum. Amen. Valeat in Domino frater colendissime. Theodosius ille Reginus Bocquinus mihi compare. Theodosius ille Reginus Bocquinus mihi suum dignum commendaverat, recumbit in studium suum gnaviter et non sine profectu. Brema 15. Cal. Octob. 1568.

Joannes Wolfius.